

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...)z siedzibą w L. wystąpiła o zasądzenie od pozwanego Ł. P. na jej rzecz kwoty 225,36 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 200 zł od dnia 17 września 2013 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 25,36 zł od dnia 17 września 2013 roku do dnia zapłaty oraz obciążenie pozwanego kosztami procesu. Kwota 200 zł stanowi odszkodowanie za niezwrócony sprzęt, a kwota 25,36 zł równowartość skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w zapłacie kwoty głównej, wyliczone od dnia 25 września 2012 roku do dnia 16 września 2013 roku.

Na uzasadnienie żądania pozwu strona powodowa wskazała, iż na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 28 września 2012 roku przejęła od spółki (...) S.A. z siedzibą w W. prawo do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu wystawionych not obciążeniowych dotyczących niezwróconego sprzętu stanowiącego własność cedenta.

Postanowieniem z 24 października 2013 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie uznał, iż brak jest podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Dzierżoniowie jako właściwemu do rozpoznania według przepisów o właściwości ogólnej.

Wnosząc na wezwanie Sądu pozew na urzędowym formularzu, strona powodowa podtrzymała swoje żądanie i wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kwoty dochodzonej pozvem oraz zwrotu kosztów procesu.

W toku postępowania przed Sądem Rejonowym w Dzierżoniowie pozwany nie stawił się na rozprawie ani nie złożył odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 września 2012 roku strona powodowa (...)z siedzibą w L. zawarła ze spółką (...)S.A. z siedzibą w W. umowę sprzedaży wierzytelności, której przedmiotem było przeniesienie wierzytelności przysługujących sprzedającemu wobec pozwanego z tytułu not obciążeniowych dotyczących niezwróconego sprzętu stanowiącego własność cedenta. Zgodnie z treścią dołączonego do tej umowy załącznika w postaci częściowego wykazu wierzytelności, umową cesji wierzytelności objęte było także zobowiązanie pozwanego Ł. P. z tytułu nieuregulowania zapłaty za sprzęt.

Dowód:

- duplikat umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 28 września 2012 roku – k. 11 akt,
- duplikat częściowego wykazu wierzytelności stanowiąca załącznik do umowy z dnia 28 września 2012 roku – k. 13 akt.

Strona powodowa wystawiła zawiadomienie kierowane do pozwanego Ł. P., iż zgodnie z art. 509 i n. k.c. z dniem 28 września 2012 roku wierzytelność wobec niego przysługująca z tytułu nieuregulowanych należności, zgodną co do zasady i bezsporną w wysokości 200 zł wraz z wszelkimi związanymi z nią prawami, została przelana na jej rzecz. Zawiadomienie to nie zostało opatrzone datą. Nadto w treści tego zawiadomienia nie wskazano cedenta. Jedynie w pouczeniu znajdującym się u dołu pisma, sporządzonym drobnym drukiem widnieje informacja o następującej treści: „Państwa dane osobowe uzyskane zostały od (...)S.A. z siedzibą w W. i przetwarzane będą w celu niezbędnym do dochodzenia wierzytelności z tytułu nieuregulowanych należności objętych cesją opisaną powyżej i w zakresie umożliwiającym identyfikację dłużnika i wysokość aktualnej wierzytelności”.

Dowód:

- duplikat zawiadomienia o cesji wierzytelności – k. 12 akt.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem strona powodowa nie udowodniła istnienia dochodzonego roszczenia.

W niniejszej sprawie (...) z siedzibą w L. wystąpiła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego Ł. P. kwoty 225,36 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 września 2013 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 25,36 zł od dnia 17 września 2013 roku do dnia zapłaty. Kwota 200 zł stanowi odszkodowanie za niezwrócony sprzęt, a kwota 25,36 zł równowartość skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w zapłacie kwoty głównej, wyliczone od dnia 25 września 2012 roku do dnia 16 września 2013 roku. Na uzasadnienie swego żądania przedłożyła: odpis umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 28 września 2012 roku, odpis częściowego wykazu wierzytelności do umowy o przelew wierzytelności z dnia 28 września 2012 roku oraz zawiadomienie o cesji wierzytelności.

Dokonując oceny wskazanych dowodów, Sąd uznał, iż strona powodowa nie udowodniła, że posiada dochodzoną pozewm wierzytelność w stosunku do pozwanego. Z umowy o sprzedaży wierzytelności wynika jedynie, iż z dniem jej zawarcia, strona powodowa nabyła wierzytelności przysługujące (...)S.A. z siedzibą w W. wobec określonych osób z tytułu nieuregulowanych not obciążeniowych dotyczących niezwróconego sprzętu stanowiącego własność cedenta. Treść tej umowy nie precyzuje natomiast dokładnie, o jaki sprzęt chodzi i z jakiej umowy wynika obowiązek jego zwrotu. W postanowieniach umownych wskazano jedynie, że wykaz nabytych wierzytelności został określony w Załączniku Nr 1 do tej umowy. Tymczasem strona powodowa nie przedstawiła tego dokumentu. A zatem z dokumentu tego w żaden sposób nie wynika, jaka wierzytelność była przedmiotem cesji w stosunku do pozwanego. W zasadzie jedynym dowodem, który mógłby potwierdzać istnienie zobowiązania pozwanego i jego wysokości jest częściowy wykaz wierzytelności do tej umowy, w której określono, iż przedmiotowa wierzytelność wynika z umowy zawartej z (...)S.A. z siedzibą w W.. Jednakże zdaniem Sądu, w świetle ujawnionych okoliczności, jest on niewystarczający dla uznania zasadności dochodzonego roszczenia. Po pierwsze nie dołączono do pozwu umowy, która określałaby, jaki sprzęt i na jakich zasadach otrzymał pozwany, w jakich okolicznościach zobowiązany był do jego zwrotu, a zatem brak jest możliwości zweryfikowania, czy rzeczywiście po stronie pozwanej istniał taki obowiązek. Nie można zweryfikować czy taka umowa została wystawiona przez pierwotnego wierzyciela, to jest (...)S.A. z siedzibą w W., czy jej stroną był pozwany, a także jaki okres obejmuje. Za dowód potwierdzający powyższe nie można uznać zawiadomienia wystawionego przez stronę powodową adresowanego do pozwanego, a informującego o przelaniu na jej rzecz wierzytelności z tytułu nieuregulowanych not obciążeniowych w wysokości 200 zł. Również to zawiadomienie nie dookreśla - poza wskazaniem kwoty i lakonicznego tytułu zobowiązania, o jaką konkretnie wierzytelność chodzi. Co więcej, nie wynika z niego jasno, iż dotyczy ona wierzytelności nabytej od (...)S.A. z siedzibą w W.. Cedent w żaden sposób nie został określony w treści zawiadomienia. Jedynie w pouczeniu znajdującym się u dołu pisma, sporządzonym drobnym drukiem widnieje informacja, iż „dane osobowe pozwanego uzyskane zostały od (...) S.A. z siedzibą w W. i przetwarzane będą w celu niezbędnym do dochodzenia wierzytelności z tytułu nieuregulowanych należności objętych cesją opisaną powyżej i w zakresie umożliwiającym identyfikację dłużnika i wysokość aktualnej wierzytelności”. Najistotniejszym jednakże pozostaje, że owo zawiadomienie nie zawiera daty, a zatem nie wiadomo, w jakim okresie zostało ono sporządzone. Strona powodowa nie dołączyła także do pozwu potwierdzenia doręczenia dłużnikowi tego zawiadomienia albo chociażby potwierdzenia jego nadania.

Po drugie, na podstawie załączonych do sprawy dokumentów Sąd nie jest w stanie stwierdzić czy pozwany posiadał w ogóle jakiegokolwiek nieuregulowane zadłużenie wobec pierwotnego wierzyciela. Nie dołączono, bowiem do pozwu żadnych ewentualnych wezwań do zapłaty, czy też innych dokumentów potwierdzających nieuregulowanie przez pozwanego opłat.

Reasumując, więc - o ile można przyjąć, że strona powodowa udowodniła fakt dokonania w dniu 28 września 2012 roku cesji (nabycia) wierzytelności od firmy (...) S.A. z siedzibą w W. z tytułu nieuiszczonych not obciążeniowych, o tyle nie wykazała skuteczności tego nabycia wobec pozwanego w świetle prawa cywilnego tj. nie wykazała istnienia przedmiotowej wierzytelności.

Wobec nieudowodnienia przez stronę powodową istnienia dochodzonego od pozwanego roszczenia, należało orzec jak w sentencji.

Zarządzenie

1. odnotować,
2. doręczyć pełnomocnikowi strony powodowej,
3. kal. 14 dni od dnia doręczenia.

01 kwietnia 2014 r.